

INGEZONDEN.

DE STRIJD IN DEN HAAG.

De heer B. J. DE HAAN, Volharding-arts, meent hoog van den toren te moeten blazen, (zie *Nederl. Tijdschrift voor Geneeskunde*, bldz. 2113) om zijn vermeende victorie uit te kraaien.

Hij denkt met cijfers aan te toonen dat zijn vereeniging den strijd heeft gewonnen, en het O.Z.G. is verslagen.

Zelfs zouden er patiënten naar de Volharding zijn teruggekomen !!

Dat de Volharding zorgt, dat de nieuwe doctoren, gauw 1600 ingeschreven leden hebben, is wel te begrijpen, want dan verdienen zij de hun gestelde garantie.

Dat de heer DE HAAN, dit ook al als een bewijs, van den goeden gang van zaken, meent te mogen bestempelen, lijkt mij twijfelachtig. Maar de wensch, is hier schijnbaar de vader van de gedachte, die inhoudt; dat het O.Z.G. nu slecht moet gaan.

Niets minder waar dan dat!

Tegenover de cijfers van den heer DE HAAN plaats ik mijn gegevens en dan zijn bij het O.Z.G. van 1 Mei 1925—1 Mei 1926 „9922” nieuwe leden ingeschreven en onder die, waren zeer veel oude bekenden „uit de Volharding maar de toename, zou nog grooter geweest zijn, als de „vakvereenigingen” zich niet achter de Volharding hadden geplaatst, ten minste voorloopig.

Hoe wilt u anders verklaren, dat een huismoeder mij verzekerde, dat zij gaarne de dubbele contributie zou betalen, als zij haar vroegere dokter maar terug had, die haar ruim 15 jaar had behandeld. Maar haar man was lid van de vakvereeniging, welke parool anders luidde. Dat noemen zij daar „solidariteit”, een woord mijnheer DE HAAN, dat in uw woordenboek niet voorkomt en waarvan u getoond hebt, zelfs niet het minste begrip te hebben.

Als die menschen evenwel consequent zijn, zullen zij u uit het diepst van hun hart minachten en dat zij dit doen, is geloof ik, bij de laatst gehouden verkiezing voor den ledenraad van de Volharding wel gebleken.

Hoe 99 pCt. van de Hollandsche medici over u denken, hoof ik u niet te zeggen.

Tenslotte meent u er personen bij te moeten halen en noemt u de heer ITTMAN die vertrok, want de beide andere collegae blijven hier. Wat de reden van het vertrek is, weet ik niet, maar... is uw oorspronkelijk aantal nog volledig, of ontbreken er ook al?

Laat ik echter niet in troebel water visschen.

Ten slotte dit: u meent dat gij den strijd hebt gewonnen, ik zeg: hij is pas aan het begin, aan de medici van Nederland, het oordeel, wie gelijk heeft.

Den Haag,
25 Mei 1926.

J. A. G. KRIJGER,
bestuurslid O.Z.G.